

Het tijdperk van de krekelspecialist in vaste overheidsdienst lijkt definitief voorbij. Hoe kunnen overheden door effectief kennismanagement het hoofd bieden aan de uitdagingen van deze tijd? Daarover verscheen een handig boekje.

Tekst: Timo ten Cate, hoofdredacteur

Het einde van de krekelspecialist

Langzaam maar zeker verandert het kennismanagement in de publieke sector. Huisbibliotheken worden gesloten en organisatiewiki's geopend. 'Wandelende encyclopedieën' maken plaats voor roulerende kenniswerkers. Toch gaat de overheid nog bij lange na niet optimaal om met haar behoefte aan kennis. De vraag is of de huidige instrumenten toereikend zijn voor de uitdagingen die vergrijzing, bezuinigingen en complexe opgaven aan publieke organisaties stellen.

Onder de titel *Het einde van de krekelspecialist. Nieuwe uitdagingen voor kennismanagement in de publieke sector* verscheen onlangs een aardig en praktisch boekje over dit onderwerp. De drie auteurs van het boekje (Jorrit de Jong, Albert Jan Kruijer en Maarten Reith) zijn of waren tot voor kort allen verbonden aan het Centre voor Government Studies in Den Haag. Ze brengen het redelijk uitgekauwde en enigszins 'vage' onderwerp kennismanagement op een makkelijk leesbare manier, met leuke en handzame overzichten over de ontwikkeling die het vak de afgelopen decennia heeft doorgemaakt. Het boekje is bedoeld voor iedereen die zich bezighoudt met verandering en verbetering in de publieke sector. Geen standaardwerk, wel geschikt om lekker in de trein eens te lezen en er praktische ideeën uit op te doen.

Misschien wel het leukste zijn de overzichtjes (o.a. in de vorm van een verklarend glossarium) over het instrumentarium dat organisaties ter beschikking staat op het gebied van kennis-

management, en waar en wanneer dit het beste is toe te passen. Via beleidsateliers en casusadoptie, via doorzaagseminars en kennislunches tot seniorenkamers en de vergrijzingsversneller.

Wandelende encyclopedieën maken plaats voor roulerende kenniswerkers

Uit het boek:

De krekelspecialist staat symbool voor wat kennismanagement in de publieke sector ooit was: een sturingsfilosofie waarbij men gebruikmaakte van de kennis van eigen specialisten om in relatieve autonomie beleid te ontwikkelen en uit te voeren. Het ging dan vooral om feitelijke kennis en vakkennis. Ingenieurs, biologen, sociologen en onderwijskundigen verzamelden of vervaardigden statistieken, analyses en wetenschappelijke inzichten die als input konden dienen voor beleidsmakers. Gemeenten, provincies en departementen hadden de benodigde kennis en de daarbij horende specialisten 'in huis'. Het is geen nieuws dat dit in de laatste decennia is veranderd.

Volgens de auteurs neemt kennismanagement niet langer alleen de plaats

in van een handige hulpdiscipline van het managementvak, maar is het een van de kerndisciplines geworden van publieke organisaties:

Het belangrijkste hedendaagse strategische vraagstuk van de publieke sector is (...) hoe interactie en responsiviteit zodanig te organiseren dat organisaties effectiever en efficiënter worden en daarmee opnieuw legitimiteit verwerven bij de bevolking. Kennismanagement heeft daarbij de rol van katalysator.

Meer weten?

Jorrit de Jong, Albert Jan Kruijer en Maarten Reith, *Het einde van de krekelspecialist. Nieuwe uitdagingen voor kennismanagement in de publieke sector*, uitgeverij Kluwer € 19,50

